

Mieczysław Haftka, Leon J. Łuka

Waćmierek, gm. Tczew, woj.
gdańskie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 14, 175-176

1980

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

nięto poziom chaty 17, która na głębokości 25 cm miała wymiary 5 x 5,5 m. W narożniku północnym płytkie ognisko o średnicy 140 cm wgłębiane do 30 cm posiadało kilka kamieni, które mogły być pozostałością dużego paleniska kamiennego. Wejście do chaty znajdowało się od południa, ale warstwy z tej strony uległy zniszczeniu. Na całym przebadanym obszarze znaleziono: osekkę kamienną oraz dwa noże, dwa pręty, okucie i sztabkę hakowato zgiętą.

TYKOCIN
woj. białostockie
Stanowisko 1

PP Pracownie Konserwacji
Zabytków
Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska
Oddział w Warszawie

Badania prowadziła mgr Urszula Perlikowska-Puszkarska, Finansował WKZ w Białymstoku, Piąty sezon badań, Grodzisko słowiańskie, wczesnośredniowieczne /XII-XIII w./.

Tematem prac wykopaliskowych było przebadanie konstrukcji wałowych dla celów rekonstrukcyjnych wału. Wykop wytyczono w południowo-wschodniej części grodziska, w miejscu zachowania całej szerokości wału. Długość wykopu u podstawy wału wynosi 27 m, szerokość 10 m. Eksplorację rozpoczęto od kulminacji wału i przebadano konstrukcje wałowe do głębokości 1,70 m. Zadokumentowano ślady spalonych konstrukcji drewnianych na kulminacji wału oraz fragment kamienno-ziemnego jądra.

Jednocześnie prowadzono prace badawcze na majdanie grodziska. U podnóża wału wytyczono wykop o wymiarach 10 x 10 m w celu przebadania zabudowy przywałowej. Uchwycono ciemnobrunatną warstwę kulturową z dużą ilością kamieni pochodzących z rozsypiska wału, Natrafiono na skupiska kamieni, węgle drzewne, fragmenty polepy będące pozostałościami zabudowy. Stwierdzono dużą miąższość warstwy kulturowej, która świadczy o intensywnym użytkowaniu tej partii grodziska.

Uzyskany materiał zabytkowy można datować na XII-XIII wiek.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Pracowni Archeologiczno-Konserwatorskiej PP PKZ O/Warszawa.

Badania będą kontynuowane.

WAĆMIEREK, gm. Tczew
woj. gdańskie
Stanowisko 1

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadził mgr Mieczysław Haftka, pod kierunkiem doc. dr. hab. Leona J. Łuki. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Gdańsku. Pierwszy sezon badań, Grodzisko wczesnośredniowieczne /XII w./, Osady otwarte /XI-XII w./.

Notowane od dawna w literaturze naukowej, pierścieniowate grodzisko nizinne nie było do tej pory badane. Płaska, dogodna dla osadnictwa przestrzeń półwyspu wyschniętego jeziora, skłoniły do rozpoznania w pierwszym rzędzie najbliższego otoczenia grodziska. Założone wykopy wokół grodziska nie potwierdziły istnienia osadnictwa otwartego. Zaobserwowano jedynie ślady nowożytniej orki oraz relikty umocnień falochronu zbudowanego wzdłuż dawnej linii brzegowej u podnóża wału obronnego. Wykopy na majdanie /dwa/ potwierdziły wyniki dotychczasowych obserwacji powierzchniowych odnośnie chronologii. Stwierdzono załeganie na wtórnym złożu ceramiki ręcznie lepionej, górną lekko formującą obtaczaną z IX-X w. Ślady wcześniejszego osadnictwa /przypuszczalnie osada otwarta/, zostały zniszczone podczas zakładania grodu w XII wieku.

Fragmentaryczna obserwacja wału pozwala na stwierdzenie zastosowania techniki przekładkowej. U podnóża wału odkryto bardzo mocno zniszczony obiekt /domostwo?/, usytuowane lekko skośnie do linii umocnień obronnych.

Stanowisko charakteryzuje niewielka ilość materiału zabytkowego. Na inwentarz składają się głównie fragmenty ceramiki, bryły polepy, kości zwierzęce /bardzo mało/ i zaledwie 1 zabytek metalowy w postaci połówki podkowiastej sprzączki brązowej pochodzenia bałtyjskiego.

W świetle roboczej analizy wydaje się, że stanowisko można określić, jako gród strażniczy funkcjonujący opodal zbiegu szlaków drożnych z Gdańska, Tczewa i Starogardu przez Gorzędziej w kierunku Prus.

Przeprowadzone badania powierzchniowe w najbliższej okolicy przyniosły odkrycie szeregu nowych stanowisk, w tym osad otwartych z wczesnego średniowiecza /XI-XII w./.

Badania zakończono.

WĄWOLNICA
woj. lubelskie
Stanowisko 1

patrz
późne średniowiecze

WENECJA GÓRNA, gm. Żnin
woj. bydgoskie
Stanowisko "Pole F. Charzewskiego"

Państwowe Muzeum
Archeologiczne
w Warszawie

Badania prowadziła mgr Danuta Piotrowska przy współudziale mgr Wojciecha Piotrowskiego. Trzeci sezon badań. Osada wielokulturowa. /Od wczesnego okresu epoki brązu po wczesne i późne średniowiecze./

Badania były kontynuacją prac rozpoczętych w 1977 r. Wykopy założono w miejscu, gdzie teoretycznie spodziewano się uchwycić skraj osady.